

Niet dat soort meisje

Een seksuele ontdekkingsreis onder de regenboog

Cristina Danneels

Niet dat soort meisje

Een seksuele ontdekkingsreis onder de regenboog

Augustus 2018

Copyright © 2018 Cristina Danneels

Titel: Niet dat soort meisje

Schrijver: Cristina Danneels

Omslagontwerp: CD Graphic Design

Tekstredigatie: Merel Bruggemans

ISBN: 9789463673693

www.cristinadanneels.nl

[Facebook.com/cristina.danneels](https://www.facebook.com/cristina.danneels)

Alle rechten voorbehouden.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de schrijver.

Alle in dit verhaal voorkomende personen zijn ontleend aan de fantasie van de schrijver. Elke gelijkenis met bestaande personen, zowel in omschreven uiterlijk als in naam, berust op louter toeval.

Dit boek draag ik met liefde op aan de allersterkste persoon in de wereld die ik ken: Mijn moeder. Mama, als je dit kunt lezen vanaf je wolkje, sla die seksscènes dan in Godsnaam even over.

“Wat ik van haar heb geleerd, vergeet ik mijn hele leven niet”

Ik zoek een gids, die mij heel expliciet, de weg kan wijzen, tijdens mijn reizen, door het steeds groter wordende grijze gebied. Daar waar vroeger kleuren spraken, mij met hun pracht wisten te raken, puur in schoonheid, is grijs gekomen voor kleur, is zwart superieur, en vergauwd de wereld snel, waarschijnlijk voor altijd, als in een niet geschilderd aquarel. Zwart is het nieuwe wit, kleuren zijn exit, ik zie slechts desinteresse dat reflecteert, mij leert, dat de sprankelende helderheid langzaam zwicht, voor de matheid in het vitale licht. Mensen schuifelen blind langs koud beton, kijken niet op en kijken niet om, stappen niet uit hun virtueel circuit, waardoor vrolijkheid oogt als hypocriet. Geef je hand en word mijn gids misschien, help mij door het grauwe leven, om ons weer in het licht te begeven, weer vrolijke kleuren te zien. Laat anderen het zwart beleven, als zij zich niet meer in het licht willen begeven, lopen wij wel samen doelgericht, door de kleuren van het witte licht.

C.D. '18

Inhoud

Voorwoord	9
Proloog.....	15
Susanne.....	21
De tekening	35
Het boek der lusten	48
Het ware geloof	61
De kapster.....	79
Amsterdamse lust	90
Vieze plaatjes.....	107
Barcelona	119
De kledingzaak.....	132
Verstopte afvoer.....	147
Nieuwe buurvrouw.....	160
Mooi rood is niet lelijk.....	169
Puberperikelen	184
Het penthouse	194
Stranddag.....	204
Koffietijd	215
High tea	228
Mijn muze.....	242
Vriendinnenkwesties	254
Avondje stappen	272
Het kaasmeisje	283
Even helemaal niks	295
Speciaal voor jou... ..	309
Dankwoord.....	313

Voorwoord

En dan heb je ineens mijn boek in je handen. In een opwelling gekocht, of misschien heeft iemand je de gouden tip gegeven om toch vooral dit boek te kopen. Maar meer waarschijnlijk sta je mijn boek nu stiekem in de boekwinkel te lezen, twijfelend of je dit boek moet kopen. Als de twijfel blijft dan moet je dit boek niet kopen, welnee, dan maak je eenvoudig een vriendinnetje zo gek dat te doen en leen je het gewoon. Maar als je dit boek niet koopt en het zo teruglegt, zorg dan alsjeblieft dat de kaft niet beschadigt, want anders wil niemand het boek meer hebben. Heb je het boek wel gekocht? Sukkeltje! Je vriendin heeft je zeker overtuigd dat je het moest doen? Nou, dan weet je nu vast wel wie straks op de stoep staat om dit boek van je te lenen. Niet doen hoor, gewoon lekker zelf laten kopen. Maar het kan natuurlijk ook dat je het van de een of ander hebt gekregen of geleend. Hoe dan ook, nu heb je het in handen en tja, dan kun je het maar beter lezen ook.

In ieder geval leuk dat je de moeite hebt genomen om dit voorwoord te lezen. Je bent waarschijnlijk de enige, want een voorwoord leest eigenlijk geen mens. Maar wellicht dat je elke letter waar je voor betaald hebt ook wilt lezen, of misschien ben je gewoon een nieuwsgierig mensje. Hoe dan ook, je bent nu in het voorwoord aangekomen van mijn boek. Eigenlijk weet ik helemaal niet hoe een voorwoord geschreven moet worden, maar mijn uitgever vond het wel passend dat er een voorwoord in kwam. Waarschijnlijk omdat het boek dan weer wat extra pagina's heeft waardoor het boek nét wat dikker wordt en dus duurder. Of is het je niet opgevallen dat de er enkele pagina's gereserveerd zijn voor onzin teksten? Gewoon

nogmaals de titel vermelden op een verder lege pagina werkt ook altijd erg goed. Dit terwijl de titel toch heel duidelijk op de omslag staat. Maar ik dwaal af. Ik schijn mijn voorwoord te moeten beginnen met een korte, maar vooral krachtige introductie van mijzelf.

Daar gaat ie dan.

Hoi, lieve lezeres of misschien zelfs lezer, mijn naam is Cristina. Zonder 'H'. Dat gemis van de 'H' in mijn naam was geen bewuste keuze van mijn ouders om interessant te doen. Mijn vader maakte gewoon een schrijffoutje bij het aangeven, dat is alles. Maar het heeft er wel meteen voor gezorgd dat ik mijn hele leven al roep dat mijn naam zonder 'H' is. Ik ben deels Nederlands, deels Vlaams (dat is dus het 'Danneels' gedeelte), iemand die houdt van het leven en geniet van de kleine dingen. Ik sta op in de ochtend en ik ga naar bed als ik slaap heb. Tussendoor leef ik zo goed als ik kan en durf ik te genieten. Ik ben gelukkig met wie ik ben, ben altijd mezelf en ben erg blij dat ik in staat ben om te doen wat ik het liefste doe: schrijven en tekenen.

Veel van de verhalen die je in mijn boek zult lezen spelen zich af in Spanje. Waarom? Omdat ik al heel wat jaartjes woonachtig ben op een uurtje van Valencia. Het is dan ook dit geweldige land dat gezorgd heeft voor veel inspiratie voor mijn verhalen.

Door een jeugdtrauma heb ik een psychische stoornis. Dit wordt weerspiegeld in kwaad worden van de ene seconde op de andere, vaak om niets. Maar daar heb je als lezer weinig last van. Vaak ook word ik juist kwaad op mensen waar ik heel veel van hou. Hoewel ik mijn agressieve karaktertrek goed onder controle heb de laatste tijd. Ik heb ook stembandverlamming, waardoor ik extreem stotter wanneer ik met mensen wil spreken die ik niet ken en 'normaal' stotter als ik met mens spreek die ik al jaren ken en die ik voor 100% vertrouw. Dat normaal stotteren is echter erger dan Sanne Hans in het kwadraat, om je enig idee te geven. Met mensen die ik nog nooit heb gezien of niet erg goed ken spreek ik dan ook liever niet, want dan blokkeer ik eenvoudig. Dan komt er alleen een soort raar keelgeluid naar boven dat klinkt alsof je met iemand uit de oertijd aan het praten bent. Op zo'n moment heb ik eenvoudigweg geen of

bijna geen stem. Ik zeg dan ook altijd dat ik 'stom' ben. Is eenvoudiger, kan ik gewoon mijn kop houden en het scheelt een hele hoop uitleg.

Om mezelf toch te kunnen uiten ben ik gaan tekenen en schrijven. Het tekenen werkt ontspannend en met het schrijven kan ik mijn emoties kwijt. Ik schrijf al enige tijd gedichten in Proza en columns voor Vivamagazine.es. Maar voor die tijd schreef ik alles wat ik meemaakte altijd op en maakte daar dan later leuke verhaaltjes van. Het resultaat was een hele berg leuke verhaaltjes waar ik verder eigenlijk niets mee deed.

Het schijnt ook zo te zijn dat je als schrijver in je voorwoord laat weten waarom je tot het schrijven van het boek bent gekomen. Welnu, als 'vrouwenvrouw' kon ik moeilijk aan boeken kon komen die als onderwerp de liefde tussen vrouwen had. Ik vond er wel een paar, maar vaak waren dat romantische verhalen waar ik niet echt op zat te wachten. Of slechte vertalingen vanuit een andere taal, ook zoiets. Nee, wat ik zocht waren spannende verhalen, over seks, drugs en liters alcohol. Boeken waarin niet te moeilijk wordt gedaan over het taalgebruik, maar waar het beestje gewoon bij de naam genoemd wordt. Eigenlijk zoals je dat ook doet als je met je vriendinnen praat. Boeken die met stapels tegelijk worden gepubliceerd voor heteroseksuele vrouwen, maar voor de homoseksuele vrouw op de een of andere manier vergeten zijn uit te geven. Terwijl er toch een grote groep potentiële lezeressen (en stiekeme lezers) is zou je zo zeggen.

En zeker niet alleen onder lesbiennes.

Niet zelden praat ik met vrouwen die echt 100% hetero zeggen te zijn, maar toch stiekem nieuwsgierig zijn naar hoe 'wij' het nou doen. En ja, laat ik nou net de verhalen al jaren in een map hebben zitten. Deze verhaaltjes heb ik nu beetgepakt, opgepoetst, hier en daar omgezet naar deze tijd en het resultaat heb je nu in je handen. Ik heb mijn verhaaltjes aan elkaar gekoppeld, zodat alle korte verhaaltjes ineens een lang verhaal werden en een en ander meteen ook beter te lezen zou zijn. Daarbij heb ik geprobeerd om niet al te zwaar te

schrijven maar daar waar het past een stukje humor te gebruiken. Het leven is tenslotte al zwaar genoeg van zichzelf en een dag niet gelachen is een verloren dag. Ik heb in mijn verhalen getracht te putten uit mijn eigen roerige leven en dit aangevuld met verhalen die ik weleens gehoord heb van anderen en stiekeme fantasietjes die elke vrouw weleens heeft, lesbisch en niet lesbisch. En ja, dat zijn ook vaak mijn eigen fantasietjes, want geloof me, ik fantaseer wat af.

Hoewel ik schrijf in de 'Ik' vorm en de hoofdrolspeelster 'toevallig' ook Cristina heet, moet je niet meteen denken dat ik in het 'echte' leven rondhuppel als onverzadigbare nymfomane en elk avontuur ook echt zelf heb meegemaakt. Welnee, dat zou wat al te erg zijn. Sterker nog, heel veel zaken die de Cristina in mijn boek meemaakt zou ik niet eens durven, of heb ik zelf nog nooit gedaan. Maar misschien stiekem weleens aan gedacht. Ik heb namelijk wel een hele grote mond als ik schrijf, maar in werkelijkheid ben ik ontzettend verlegen. Ik schrijf in de 'Ik' vorm omdat ik dat zelf makkelijker vind en de verhalen er levendiger van worden. Daarbij kan ik op die manier mezelf beter uiten als het een persoonlijk fantasietje betreft. In ieder geval zullen de verhalen er niet slechter van worden denk ik zelf. En dat is toch waar het allemaal om gaat als je een boek leest. Toch?

De namen die ik gebruik zijn veelal voornamen van vriendinnen op Facebook. Hoewel het voor het grootste deel vaak voorkomende namen zijn, heb ik toch aan ieder van hen toestemming gevraagd en gekregen. Ik gebruik ook andere namen en in veel verhalen omschrijf ik de persoon in kwestie zo nauwkeurig mogelijk. Het spreekt voor zich dat elke gelijkenis met bestaande personen, zowel in naam als in omschrijving, berust op louter toeval. Achter in mijn boek heb ik een aantal mensen bedankt die mij op enige wijze hebben geholpen met de realisatie van mijn boek, dan wel een inspiratie zijn geweest. De door mij genoemde inspirerende personen hebben in geen enkel geval meegewerkt aan de realisatie van mijn boek en zijn gewoon wat ze zijn; inspirerende personen.

Ik neem je in mijn boek mee in mijn wereld, in werkelijkheid en in fantasie, een wereld waarin ik ooit het resolute besluit heb genomen om alles te leren over seks met vrouwen, alles een keer te proberen, alles te ervaren en nergens ooit spijt van te krijgen.

Ik neem je in mijn boek mee op een seksuele ontdekkingsreis onder de regenboog.

Het is wat, hè? Heb je ineens een boek van een lesbienne in handen. Maar als je niet zo 'van de vrouwtjes' bent wil dat niet meteen zeggen dat je dit boek niet mag lezen hoor. Ik denk dat je het dan juist moet lezen, want tenslotte is het wat het is: Liefde ♥

Cristina xxx

Proloog

Ik ben vrijgezel en dat ben ik al lange tijd. En nee, ik ben niet zielig en ook geen aanstaande ouwe vrijster, ik ben gewoon verdomd goed in single zijn. Het is een bewuste keuze om single te zijn, gewoon omdat ik erg slecht ben in relaties en ongelooflijk kieskeurig. En als je ergens slecht in bent moet je het vooral niet doen en als je iets niet leuk vindt moet je er van af blijven. Maar dat betekent niet dat ik als een non door het leven ga. Integendeel zelfs, er zijn maar weinig nachten die ik alleen doorbreng.

Alleen niet steeds met dezelfde vrouw.

Inderdaad, een vrouw, want als rechtschapen 'vrouwenvrouw' val ik op vrouwen.

En ja, ik weet het zeker.

En nee, ik ben niet biseksueel.

En nee, ik ben niet van mijn vreselijke ziekte te genezen door een relatie te beginnen met een man.

En nee, veelvuldig bidden zal geen enkele verandering brengen in mijn eerlijke gevoelens.

En nee, ik heb geen hekel aan mannen, ik voel alleen niet de behoefte om ze naakt te zien of eronder te bivakkeren.

Als ik heel eerlijk ben, heb ik altijd al geweten dat ik op meisjes val, maar mijn Christelijke opvoeding maakte dat ik het wegstopte. Geloof me, het kerkelijke gezag kan veel ellende veroorzaken waar ze misschien zelf niet eens zo bijilstaan.

Of misschien juist wel.

Ik heb in mijn jeugdige naïviteit ook altijd gedacht dat het bij mijn ouders nou niet iets was waar ik mee aan hoefde te komen. Dat mijn ouders hun verwachtingen hadden, mij al getrouwd zagen met een

dokter of advocaat, een berg kinderen zagen krijgen en dan ook nog een huisje, boompje en beestje. Nou, van al die verwachtingen zijn alleen het huisje en het beestje er ook daadwerkelijk gekomen. Het boompje moest ook passen want ik woon in een appartement. Het beestje is mijn zwarte kater Piet. En nee, die heet niet zo vanwege Zwarte Piet, die heet zo omdat het krenghoofd toch nooit luistert en ik hem dan net zo goed Piet kon noemen. Maar in de meeste gevallen roep ik gewoon 'Poes'. Luister hij trouwens ook niet naar.

Maar ik dwaal wat af.

Met veel angst en nog meer beven heb ik toch een keer mijn ouders moeten vertellen dat mijn gevoelens meer bij de meisjes lagen. Cristientje kwam dus uit de kast.

Maar dat ging niet zomaar. Het heeft uiteindelijk heel wat maanden en een liter wijn gekost voor ik mijn ouders in vertrouwen durfde te nemen, bang als ik was voor het tot in de eeuwigheid branden in het hellevuur. Maar ik kon niet anders, als ik mijn geluk wilde vinden en nam hun keiharde reactie bij voorbaat voor lief.

Maar wat bleek?

Mijn ouders waren veel begripvoller dan ik ooit had durven dromen. Zij reageerden erop alsof ik ze net had verteld dat ik boerenkool eigenlijk lekkerder vind dan spruitjes. Hun reactie was de meest onverwachte, beste en allerliefste die ik ooit had kunnen krijgen. In plaats van de door mij verwachte hel, belande ik in de hemel en in die hemel bevind ik mij nog steeds.

Ik heb het hen verteld omdat ik vond dat ze het moesten weten, terwijl ik het zelf heel normaal vind dat ik op meisjes val, net zo normaal als dat andere meisjes het normaal vinden dat ze op jongens vallen. Maar de kerk denkt daar helaas iets anders over waardoor ik in mijn pubertijd slechts het hellevuur voor mij zag wat voor mij gereserveerd was als ik toe zou geven aan mijn eerlijke gevoelens. Het tegenstrijdige frustreerde mij enorm. Een kerk die het over liefde heeft, maar die je langs de andere kant verbiedt om liefde te ervaren. Ik zou branden in de hel, dat was voor mij in die tijd een zekerheidje. Maar dat wilde ik mijn ouders niet aandoen, dus moest ik het mijn ouders wel vertellen, want anders zouden zij door mijn schuld ook

moeten branden in de hel. Dat klinkt misschien heel dom, maar echt, dat geloofde ik.

Ik heb mijn gevoelens dan ook lang weggestopt en gedacht "misschien gaat het allemaal vanzelf wel over." Ik snapte maar niet dat wat ik voelde voor mij normaal was, maar voor veel anderen iets onreins, of zelfs abnormaals. Ik heb gebeden als een malle, vaak meerdere keren achter elkaar, maar hoe hard ik ook netjes mijn gebeden deed, hoezeer ik God ook vroeg mij te helpen, die gevoelens lieten zich niet verloochenen. Ze werden slechts sterker. God gaf geen antwoord, of misschien juist wel. In ieder geval was voor mij op een bepaald moment duidelijk dat ik niet abnormaal was, niet onrein en zeker niet anders.

Ik val op vrouwen.

Op zich niets opzienbarends, want er zijn zoveel vrouwen die op vrouwen vallen. Ik denk zelfs dat er heel veel vrouwen zijn die zeggen niet op vrouwen te vallen, maar die dat stiekem toch doen. Of in ieder geval nieuwsgierig zijn naar het vrijen met een vrouw. Niet voor niets is bewezen dat veel heterovrouwen het liefst naar lesbische porno kijken en heteroporno eigenlijk maar niets vinden.

Ik ben buiten 'praktiserend lesbienne', zoals je al begrepen hebt, ook nog eens Christelijk opgevoed. Ook dat is niet echt spectaculair te noemen, ware het niet dat in een tijd waarin vaak wordt gedacht dat de emancipatie van lesbiennes, homo's, biseksuelen en transgenders bereikt is, er in sommige gemeenschappen en culturen nog juist nog heel veel te doen is. Enorm veel te doen zelfs, want nog steeds word ik gek aangekeken als ik een vriendinnetje in het openbaar een kus geef, of als ik hand in hand loop met een andere vrouw, terwijl men bij heterostellen niet eens meer raar opkijkt als deze op openbare stranden elkaar even een flinke beurt geven.

Dus hoe eenvoudig het ook klinkt om 'gewoon' voor je geaardheid uit te komen, hoe moeilijk blijkt dit te zijn in de praktijk. Het vereist een flinke dosis moed en doorzettingsvermogen. Want echt, je wordt er nog steeds om veroordeeld. Misschien niet door iedereen en misschien ook niet iedereen die voor zijn of haar geaardheid uitkomt, maar toch wel bij veel.

Niet zelden is de consequentie dat de persoon in kwestie de kerk moet verlaten, de familie niets meer met de persoon te maken wilt hebben en alle contacten met de sociale omgeving verloren gaan. Denk bijvoorbeeld aan homoseksuelen met een moslim achtergrond. Die hebben het verschrikkelijk zwaar, want die moeten vaak kiezen tussen de liefde of hun familie, of zelfs tussen blijven leven of worden vermoord. Maar ook buiten deze kringen worstelen nog steeds veel jongeren met hun seksuele geaardheid.

Ik heb aan den lijven mogen ondervinden hoe moeilijk het kan zijn om iets, dat voor jezelf zo normaal is als een boterham met hagelslag eten, voor anderen gezien wordt als iets onreins, iets giftigs, iets abnormaals. Juist door anderen ging ik me steeds meer 'anders' voelen, terwijl ik er, net als andere kinderen van mijn leeftijd, juist bij wilde horen.

Maar ik hoorde er niet bij, want het was net alsof andere kinderen voelde dat ik 'anders' was dan zij. Ik was ineens 'die vieze pot van Danneels'. En echt, het duurde vrij lang voordat ik eindelijk doorhad dat het woord 'pot' in die zin niet als compliment bedoeld was. Ik was geen meisje, geen vriendin van, geen meisje zoals zo velen... ik was een pot.

Op school maakte ik er geen geheim van dat ik op meisjes viel. Ondanks het pesten, ondanks het negeren, was ik niet van plan om mezelf te verloochen. En ja, dat resulteerde weleens in vreemde situaties, dat andere meisjes zich tijdens het sporten niet om durfde te kleden. Waarschijnlijk dachten ze dat ik hen spontaan zou bespringen of zo. Een paar van die vrolijke meiden heeft zelfs een keer geopperd dat het misschien beter was als ik mij in het vervolg bij de jongens om zou kleden. Hoe debiel kan je zijn?

Toch overwint het eerlijke gevoel altijd, waardoor ik, nu bijna 20 jaar geleden, uiteindelijk mijn eerste seksuele ervaring beleefde.

Met een meisje natuurlijk, 'what else?'

Het was met mijn beste vriendin, wat best apart, zeker prettig, maar meteen ook heel erg vertrouwd was. Vanaf dat moment wist ik meteen heel goed wat ik wilde, riskeerde ik hel en verdoemenis en was het spreekwoordelijke hek meteen van de dam. Seks was voor

mij ineens het toverwoord. Ik vond liefde, al was het vaak maar voor één nacht, erkenning en herkenning en verzadiging van mijn veel te lang weggestopte lusten. Ik leerde een wereld kennen waar ik niet langer het 'andere' individu was, maar een van velen. Ik hoorde er ineens bij, al was het een andere manier van erbij horen dan dat ik in eerste instantie voor ogen had. Ik had de wereld van de vrouwenseks ontdekt en meteen omarmt.

Seks bleek bij mij ook verslavend te werken, maar daar had ik al snel een oplossing voor gevonden;
Gewoon nog meer seks!

Toen ik de drang naar seks in mezelf ontdekte, had ik mezelf natuurlijk ook op kunnen sluiten in een klooster als non, maar ik heb gekozen voor seks als prettig alternatief voor het mijn leven lang dienen van 'Den Heer'. En er geen dag spijt van gehad kan ik je vertellen.

Door het schrijven van een boek, dat deels op werkelijkheid, deels op fantasie, deels op van anderen gehoorde verhalen gebaseerd is, wil ik laten zien dat een seksuele voorkeur voor iemand van hetzelfde geslacht niet iets is om je voor te schamen, niet iets is waar mensen je voor mogen veroordelen. Dat het hebben van een relatie, homoseksueel, heteroseksueel of biseksueel, niets anders is dan liefde, liefde in haar mooiste hoedanigheid, wat anderen er ook van denken of mogelijk vinden.

Door soms tot in detail 'mijn' seksuele uitpattingen te omschrijven wil ik laten zien dat liefde tussen twee personen van hetzelfde geslacht niets meer of minder is dan liefde tussen twee personen die toevallig niet van hetzelfde geslacht zijn. Echt, er is geen enkel verschil, buiten het ontbreken van een worstvormig aanhangsel en zelfs daar is een eenvoudige oplossing voor bedacht.

Mijn verhalen gaan dus over de vrouwenliefde en ik waarschuw je alvast, ik noem het beestje gewoon bij de naam. Woordcensuur zul je bij mij dus niet snel aantreffen. Ik ben namelijk van mening dat een lezer zich pas echt goed in een verhaal kan inleven als ik gewoon schrijf zoals ik praat.

Maar als je na het lezen van mijn ontboezeming nu denkt dat je mij helemaal doorgrond hebt, dat je werkelijk denkt dat je mij kent of misschien denkt dat ik wellicht een soort van ideale schoondochter ben, misschien zelfs je beste vriendin, een heilig boontje of een brave buurvrouw, dan moet ik toch echt een beetje je teleurstellen...

Ik ben namelijk niet dat soort meisje...

Susanne

Stiekem gluur ik even opzij. Ze zit gebogen over haar werk, zoals altijd druk bezig. Haar lange blonde haar valt voorover, zodat ik haar gezicht niet kan zien. Maar zelfs een blik op dat haar bezorgt mij prettige kriebels. Ze is gewoon te leuk. Het blonde haar, de extreem blauwe ogen, haar karakter, haar lach, hoe ze ruikt. Mijn hart slaat al maanden haar naam. Voor mij is zij op dat moment de absolute definitie van perfectie.

Haar hoofd gaat omhoog en ze kijkt mij recht aan. Ze glimlacht, waardoor mijn buikvlinders spontaan gaan fladderen. Mijn bloed voel ik vol naar mijn hoofd trekken en mijn oren beginnen te gloeien. Snel kijk ik of het iemand is opgevallen dat ik transformeerde in een overrijpe tomaat. Maar iedereen is gelukkig druk bezig. Ik dank God op mijn blote knieën dat ik omringd ben door overijverige mensen. Mijn hoofd buig ik naar beneden, subliem acterend dat ik zwaar aan het denken ben en ik verberg mijn gezicht net als zij achter mijn lange blonde haar.

Met alleen een kleine beweging van mijn ogen kijk ik nog een keer door mijn lokkengordijn naar haar. Helaas, ze is weer verstopt achter haar eigen blonde gordijntje. Het lot heeft bepaald dat ik stevast tegenover haar zit, wat elke dag op voorhand tot een amoureuze marteling maakt. Ieder ander had haar natuurlijk gewoon gevraagd of ze verkering wilde hebben, maar ik krijg al rode wangen als een meisje nog maar naar mij kijkt.

Aan het einde van de dag staat iedereen op, behalve ik. Ik weet even niet goed wat te doen. Tegenover mij staat ook 'zij' op. 'Zij' is Susanne, vanaf het allereerste moment mijn beste vriendin. Als in een goedkope shampooreclame gooit ze met een sensuele beweging

haar blonde lokken naar achteren. Even stopt de wereld met draaien. Maar op dit moment zijn wij ook alleen en is het nu of nooit. Ik loop naar haar toe en tik haar zachtjes op haar schouder. Ze draait zich om en kijkt mij vragend aan. Meteen voel ik mijn hoofd gloeien.

"M... m... mag ik je wat vragen?" hakkel ik.

"Ja natuurlijk, wat is er?"

Ik haal dieper dan diep adem en gooi de vraag er uit op een manier waar Sanne Hans jaloers op zou zijn:

"W... w... wil... wil... je... ik bedoel... ik wil... wil jij m..m..m.. met mij verk... verkering?"

"Ja, dat wil ik wel", zegt Susanne, terwijl haar glimlach zorgt dat mijn hart bijna via mijn keel naar buiten springt.

Ze kust me, op mijn wang.

En even, heel even ben ik het gelukkigste meisje van de hele kleuterschool.

Het is bijna veertien jaar later, ik ben inmiddels van een kleuter getransformeerd in een jonge vrouw van 18 lentes. Ik had het verhaal ook wel een paar jaartjes eerder kunnen laten beginnen, maar dan is er waarschijnlijk direct sprake van een strafbaar feit en daar wil Cristientje zich liever niet aan branden.

Dus begin ik mijn verhaal op een warme Hollandse zomerse zaterdagmiddag, nu zo'n 18 jaar geleden, als ik bij mijn allerbeste vriendin Susanne op haar kamer ben. Eigenlijk zo'n beetje waar we altijd te vinden zijn op de zaterdagen.

Ook Susanne is dan 18, alleen een maandje langer dan ik. Al sinds onze kleuterjaren zijn wij de aller-, aller-, allerbeste vriendinnen. Op dat moment was onze vriendschap dusdanig hecht dat wij het begrip 'vriendinnen' zelfs ver ontstegen waren. We maakten vaak elkaars zinnen af, wisten alles van elkaar en deelden alles met elkaar. Ik denk dat de bijzondere relatie die wij toen hadden het beste te vergelijken is met die van eeneiige tweelingen. Hoewel we maar één maand schelen hebben we toch nooit bij elkaar op school gezeten. Het zal wel aan mijn strenge Christelijke komaf hebben gelegen denk ik, want bij Susanne waren ze een heel stuk vrijer dan bij mij thuis.

Ik was in mijn jonge jaren vaker bij Susanne thuis dan zij bij mij. Dat had alles te maken met de meer dan gespannen sfeer die bij ons thuis hing. De gezelligheid was bij mijn ouders ver te zoeken. Dit in tegenstelling tot de ouders van Susanne. Ze had net de dag ervoor wat nieuwe kleding gekocht die ze mij laat zien.

Als ze het laatste zomerse setje weer terug hangt in de kast vraagt ze ineens of ik mijn hele leven dat HEMA ondergoed blijf dragen. Sinds onze kleutertijd hebben we eigenlijk geen geheimen voor elkaar, dus ook niet wat betreft ons ondergoed. Vaak genoeg, als we bijvoorbeeld gaan sporten of zwemmen, kleden wij ons om in hetzelfde kleedhokje. Omdat ik dus weet dat zij hetzelfde ondergoed draagt als ik, kijk ik haar dan ook verbaasd aan.

"Wat bedoel je?", vraag ik haar dan ook.

"Nou", zegt ze een beetje timide, "Jolanda draagt toch altijd van die mini tanga's en zo?"

Ik knik.

"En zij zegt dat ik echt voor lul loop, want niemand van onze leeftijd draagt nog van die tenten zoals wij."

Ik haal mijn schouders op, want het kan mij niet zoveel schelen wat een ander denkt.

"Ik draag wat ik lekker vind zitten, niet wat een ander wel of niet mooi vindt", zeg ik haar dan ook.

Susanne denkt even na.

"Misschien zitten die slipjes wel veel lekkerder."

"Denk het niet", antwoord ik, "zo'n touwtje tussen je billen lijkt me behoorlijk irritant."

"Misschien niet", grinnikt Susanne, "maar hoe dan ook het is in ieder geval lekker luchtig."

Ik lach en denk tegelijk dat ze daar wel een punt heeft. Een rokje met daaronder zo'n mini slipje is misschien toch zo gek nog niet.

"Mijn zus draagt ze wel", gaat Susanne verder.

"Oh ja?", vraag ik meteen. Kennelijk ietwat te enthousiast, want Susanne kijkt mij verrast aan.

"Ik dacht dat jij het niks vond, Crissie?"

"Het lijkt me ook niks, maar jouw luchtige opmerking heeft ook wel wat", giechel ik.

"Zal ik er één pakken, dan kunnen we even passen?" vraagt ze. Ik twijfel. Moet ik nu toegeven dat ik het toch best een spannend idee vind, of stug volhouden dat ik gelukkig ben met mijn HEMA tenten?

"Goed plan", zeg ik dan ook voor ik me kan bedenken en sta meteen op.

"Ga je echt mee?" vraagt ze verbaast. Ik knik.

Susanne haalt haar schouders op.

"Kom maar mee dan. Mijn zus is voorlopig toch niet thuis."

We gaan naar de slaapkamer van haar zus en woelen samen door de la met ondergoed. Haar zus, Petra, is twee jaar ouder, maar niet echt veel groter, dus haar ondergoed zal ons ook wel passen. Ik pak er één waar ik bijna doorheen kan kijken.

"Moet je dit zien", zeg ik en houd het gevalletje voor me. Susanne knikt.

"Neem die maar mee, dan neem ik deze ook nog en dan gaan we terug naar mijn kamer."

Dan zie ik achterin de la, slecht verstoppt, een klein stukje van een tijdschrift of zoiets. Ik pak het en zie tot mijn grote verbazing dat het een seksboekje is. Susanne kijkt ook. Het is even helemaal stil in de kamer.

"Kom, we gaan terug", fluistert Susanne.

Waarom ze fluistert weet ik niet, want er is niemand thuis, maar het voelt wel meteen verrekke spannend. Terug op haar kamer leggen we de beide slipjes op haar bed en het boekje ernaast. Alsof het jachttrofeeën zijn. Susanne pakt mijn doorzichtige vondst. Het is zwart en het lijkt wel vitrage. Alleen in het kruis is de stof dicht. Maar het is geen string, de andere wel. Lichtblauw, met een kleine katoenen vlinder aan de achterkant. Ik pak het stukje stof op en houd het voor me.

"Wil je het passen?", vraagt Susanne. Ik knik.

"Dan doe ik deze aan", zegt ze en ritst haar rokje los.

Ik trek ook mijn broek uit, maar kan er niets aan doen dat ik af en toe stiekem naar Susanne kijk. Gek is dat, want in een kleedhokje heb ik dat nooit gedaan. Als ze haar slipje uitdoet, kijk ik wat langer naar haar kleine bosje schaamhaar dan ik had moeten doen. Meteen voel ik mijn hoofd rood worden want ik merk dat Susanne het in de gaten heeft. Ze zegt er echter niets over en gaat gewoon door met het aantrekken van het slipje van haar zus.

Ik betrap mij er op dat ik geïnteresseerd kijk hoe de doorzichtige stof tussen haar benen strak getrokken wordt, en hoe mooi ik het vind om haar huid er doorheen te zien oplichten. Ze draait zich om en kijkt in de spiegel, waardoor ik niets anders kan dan haar mooie billen bewonderen. De hele situatie maakt mij in de war en ik begrijp mezelf niet.

"Jij bent ook niet echt de snelste hè?", zegt Susanne als ze mij ziet treuzelen.

Mijn broek ligt op de grond, maar verder dan dat ben ik nog niet gekomen. Ik pak mezelf weer een beetje bij elkaar en trek mijn slipje uit. Tot mijn verbazing zie ik een klein nat plekje in het kruis en schop het dan ook snel aan de kant, bang dat Susanne het ziet. Snel schiet ik het bijna doorzichtige slipje van haar zus aan. Een beetje onwennig frunnik ik aan de stof om het goed te trekken.

"Ik moet zeggen, het valt me reuze mee", zeg ik lachend.

"Het staat je ook heel goed", antwoord Susanne.

"Het voelt ook wel spannend, zo met blote billen", moet ik beamen.

"Het ziet er ook spannend uit hoor", zegt Susanne.

"Jij ook", antwoord ik, "heel sexy."

Ze knikt en grijnst.

"Ruilen?"

"Goed", zeg ik en we wisselen van ondergoed.

Bij het bukken voel ik mijn tepels langs de stof van mijn topje gaan. Ik kijk in de spiegel en zie dat ze bijna door de stof heen prikken. Ik snap niets van het verraad van mijn lichaam. De gevoelens die ik nu heb gaan dwars tegen alles in wat ik in mijn opvoeding heb

meegekregen. Maar weer gaan mijn ogen richting het lichaam van Susanne.

"Dit slipje zit niet zo lekker als die", wijs ik naar die van haar, die ze net goed doet.

"Vind ik ook", antwoord Susanne, "deze voelt veel lekkerder."

"Zal ik er nog zo één halen?", vraag ik voorzichtig.

Susanne staat voor de spiegel te draaien om goed te zien hoe haar billen eruit komen.

"Is goed", zegt ze een beetje afwezig, terwijl ze de vlinder achterop wat recht draait.

Ik huppel bijna naar Petra's kamer. Ik had al eerder een sexy string gezien, maar vond het nog wat te gewaagd om meteen die te kiezen. Nu pak ik mijn eerste keuze meteen uit de la en voel aan de stof. Het is een soort van kant, maar het voelt niet echt comfortabel. Toch nog even verder kijken. Dan vind ik een lichtroze tanga met een brede kanten band, maar verder met fijne zachte stof. Meteen trek ik het doorzichtige ding uit en trek de andere aan. Die zit heel lekker en ik zie mijn huid er bijna rondom doorheen. Behalve aan de voorkant en in het kruis.

'Prima keuze', besluit ik en ga terug.

Susanne is inmiddels op haar bed gaan liggen. Ze heeft haar kussen achter haar rug tegen de muur gezet en is in het seksboekje te bladeren.

"Is het wat?", vraag ik grinnikend.

Susanne kijkt op en richt haar ogen meteen op mijn kruis wat best gek voelt, merk ik.

"Wauw", zegt ze, "dat is een gave!"

"Ja, hè? Eerst wilde ik geen roze, maar deze is zo mooi."

Susanne knikt.

"Kijk", zegt ze, en draait het boekje naar mij.

Ik kijk naar de paginagrote foto en zie twee vrouwen elkaar zoenen en vingeren. Het windt me meteen op, merk ik tot mijn verbazing. Dan kijkt ze mij aan.

"Heb jij weleens... ik bedoel... wanneer heb jij... ehm, bij jezelf... uh... voor het eerst gevoeld?"

Haar vraag veroorzaakt direct een warme gloed door mijn onderbuik. Ik ga naast haar op het bed zitten en kijk met een schuin oog mee in het boekje.

"Zo'n jaar of twee geleden", antwoord ik een beetje verlegen.

"En jij?" vraag ik haar terug.

"Net een paar maanden geleden pas", antwoord ze een beetje preuts lachend. "Ik had al wel eens een beetje gevoeld, maar verder niets. Een paar maanden terug hoorde ik zacht gekreun uit Petra's kamer komen en toen heb ik haar bespied. Ze lag zich te vingeren en wat zij deed heb ik later op mijn kamer zelf ook geprobeerd."

Ik kijk haar nu strak aan.

"Ben je klaargekomen?" vraag ik nieuwsgierig.

Ze lacht.

"Tja, het was op zich best wel lekker. Maar ik ben niet klaargekomen", zegt ze er wat bezorgd achteraan.

"Doe je het wel goed?" vraag ik haar.

"Hetzelfde als Petra", antwoord ze. "En die kwam zo te horen wel klaar, dus..."

Even valt er een stilte.

"Maar jij?" vraagt ze aan nu mij, "ben jij weleens klaargekomen?"

Ik schud heftig van nee.

Susanne geeft hier verder geen reactie op en bladert vrolijk verder. Een man likt een vrouw over haar schaamlippen.

"Jammie", zeg ik, "dat ziet er lekker uit!"

Susanne lacht.

"Het lijkt jou wel lekker om aan je kut te laten likken?"

"Hahaha, dat ook, maar ik bedoel eigenlijk andersom".

Susanne doet het boekje dicht en kijkt mij aan.

"Jij wil wel eens een keer aan een kut likken?"

Ik schrik even. Heb ik dat echt hardop gezegd? Wat zal ze nu wel niet denken? Dat ik niet helemaal in orde ben of zo? Ik probeer het te voor haar te verduidelijken.

"Nou, eh... ik heb mezelf geproefd en dat vond ik niet vies".

"Echt waar?" De ogen van Susanne worden zo groot als schoteltjes. "Hoe heb je dat dan gedaan?"

"Nou, gewoon, met je vinger erin en dan aflikken."

Ik zie haar ogen nog groter worden.

"Jezus, Cristina, dit had ik nooit van jou verwacht", zegt ze duidelijk onder de indruk.

Ik haal mijn schouders op.

"Waar smaakt het naar?" vraagt ze mij.

Ik denk even na.

"Het is een beetje zoutig. Een beetje als haring, maar dan zachter." Susanne schiet in de lach.

"Anders probeer je het toch zelf", flap ik eruit.

Ze stopt meteen met lachen en kijkt naar haar slipje en dan weer terug naar mij.

"Ja, het hoeft niet nu meteen hoor", probeer ik wat af te houden. Maar Susanne tilt haar billen al van het bed en trekt haar slipje uit. Ik voel me nu toch wel een beetje opgelaten, zo naast haar liggend, terwijl ze haar benen een beetje uit elkaar doet en haar hand op haar poesje legt. Ik zie aan haar knokkels dat ze een vinger naar binnen laat gaan. Een klein kreuntje ontsnapt aan haar mond als ik haar vinger zacht soppende geluidjes hoor maken.

Ik krijg het er warm van en hoor mezelf zwaarder ademen. Mijn hart doet ineens ook hele rare dingen en klopt zo'n beetje mijn keel uit. Dan haalt ze haar vinger eruit en kijkt ernaar. Ze is goed nat zie ik, want haar vinger glinstert in het licht. Ze houdt haar vinger even bij haar neus en snuift de geur op. Daarna steekt ze haar tong uit en likt even. Ze proeft en neemt dan de hele vinger in haar mond, zoals ik het zelf ook gedaan heb.

"Goh, niet gek, helemaal niet gek eigenlijk", zegt ze giechelend. Ze kijkt naar mij, alsof ze wil vragen waarom ik nog niets doe.

Nog ongemakkelijker dan net vraag ik of ze het niet gek vind dat ik naast haar zit. Susanne schrikt een beetje zie ik.

"Jij doet het toch ook?", vraagt ze alsof ze zojuist betrapt is.

"Ja, maar dan ben ik altijd alleen."

Susanne kijkt even voor zich uit.

"Het geeft niks hoor", probeer ik haar gerust te stellen.

Ze kijkt weer naar mij. Ik kan zien dat ze nog niet helemaal weet wat ze nu moet doen. Dus doe ik er nog een klein schepje bovenop.

"Eigenlijk vind ik het ook best wel een beetje spannend om te zien hoe jij met jezelf speelt." Ik hoor het mezelf zeggen en schrik me kapot. Maar dan zie ik Susanne grijnzen.

"Dat klinkt lekker geil, Crissie, zoals je dat zegt. En ik zag je net ook al zo naar mij kijken...", zegt ze, terwijl ze mij diep in mijn ogen kijkt.

Nu krijg ik een rood hoofd.

Ze buigt zich ineens naar mij toe en geeft me een zoen. Even kijkt ze hoe ik reageer en geeft dan nog een zoen, nu op mijn lippen. Ik merk dat het me opwindt en hoewel ik niet eerder gedacht zou hebben dat mijn eerste zoen met een meisje zou zijn, voel ik nu meer. Veel meer. Ik zoen haar terug. Dat is het signaal waar Susanne blijkbaar op had gewacht, want ze draait zich nu helemaal naar mij, pakt mijn hoofd en zoent me vol op mijn mond. Die warme gloed in mijn onderbuik is er meteen weer. Bijna automatisch gaan mijn handen naar haar lijf, waar ik de onderrand van haar T-shirt zoek. Meteen voel ik ook haar handen. Eerst op mijn armen, daarna over mijn borsten. Of eigenlijk borstjes. Ze wrijft over mijn tepels die meteen reageren.

We tongzoenen inmiddels behoorlijk heftig en het voelt fantastisch. In mijn hoofd word ik licht en duizelig. Mijn armen en handen trillen een beetje. Ik streel over haar rug en kom bij de sluiting van haar bh. Zonder verder na te denken maak ik die los. Susanne komt nu overeind, slaat haar been over mij heen en trekt tegelijk haar shirt en bh uit. Ze kijkt me verwilderd aan, wat mij nog geiler maakt dan ik al ben. Ik trek ook mijn topje uit en gooi het aan de kant. Susanne grijnst nu breeduit. Dan kijkt ze naar mijn borsten en ik daardoor naar die van haar. Ze zijn erg mooi. Zeker al een maatje groter dan ik. Een ruime B denk ik.

Susanne kijkt toe als ik mijn handen erop leg en er zachtjes in begint te kneden. Ze voelen erg lekker. Zoveel zachter als bij mij. Als ik over haar tepels streel kreunt ze even.

"Lekkerrrrr", murmelt ze.

Ik buig me naar haar toe en lik langs een tepel. Dan een zoentje en daarna zuig ik er even op.

"Zooooooo, dat voelt apart", zegt ze hees fluisterend.

Haar andere tepel krijgt ook nog even aandacht, maar dan wil ik weer zoenen. Terwijl onze tongen een heerlijk spel spelen, laat ik me langzaam opzij zakken, zodat we op onze zij naast elkaar liggen. Ik streel met één hand door Susanne's haar en met de andere over haar rug. Zij wrijft bij mij over een tepel die langzaam wat oververhit begint te voelen.

Na een paar minuten zijn we allebei een beetje buiten adem en laten elkaar weer wat los. We kijken elkaar lange tijd aan zonder verder iets te zeggen. Woorden zijn nu eigenlijk ook helemaal overbodig. Ik streel nog wel zachtjes over haar rug.

"Kun je wat lager gaan?", vraagt Susanne mij dan met een wat hese stem waarin haar opwindingsduidelijk doorklinkt.

"Natuurlijk mevrouw", antwoord ik met een zwaar gespeelde zelfverzekerdheid en laat mijn hand verder naar beneden afzakken. Als ik het kuiltje boven haar billen voel stop ik.

"Ga maar verder hoor", grinnikt ze.

Ik lach wat onzeker en laat mijn hand verder afzakken over haar billen en vandaar naar haar been, die ze op dat moment optrekt en op mij legt. Als ik terug ga langs haar been gaan mijn vingertoppen vlak langs haar schaamlippen. Ze sluit haar ogen als ik de haartjes voel kriebelen. Mijn hand gaat verder over haar bil, met mijn vingertoppen door haar bilspleet. Ze rilt een beetje en opent haar ogen weer. Ik kan zien wat ze denkt, maar hoeft het haar niet te zeggen, want ze is me voor.

"Ik wil het Cristina", zegt ze zacht, "ik wil het echt."

Ik krijg het ineens heel warm en mijn mond wordt droog.

"Ik ook", antwoord ik met een schorre stem.

Mijn hand gaat weer terug door haar bilspleet totdat ik de haartjes aan mijn vingertoppen voel kriebelen. Susanne trekt haar been nog iets verder op waardoor mijn vingers ineens over haar schaamlippen gaan. Ze zijn behoorlijk glibberig van haar liefdessappen. Ik streel er een paar keer langs terwijl Susanne mij wazig aankijkt. Dan friemel

ik een vinger tussen haar schaamlippen en ga een heel klein beetje naar binnen. Wel een gek gevoel, zo bij iemand anders. Ik word er wel behoorlijk opgewonden van merk ik. Mijn slipje is vochtig en plakt een beetje. Maar ik weet niet zo goed of ik mijn slipje nu aan moet houden of uit doen, omdat ik dit moment niet wil verstoren.

Susanne wil schijnbaar iets anders en draait zich op haar rug. Ze spreid haar benen zodat ik er meteen weer bij kan, maar ik trek eerst snel mijn slipje uit. Dan kom ik weer naast haar liggen en zoek haar natte gleufje weer op. Haar klitje is kleiner als bij mij, voel ik. Maar niet minder gevoelig, want kreunend moedigt ze me aan om verder te gaan. Ook onze lippen zoeken elkaar weer op. Intens zoenend liggen we hier gewoon van elkaars lijven te genieten. En het voelt echt hartstikke goed.

Susanne heeft al drie keer een kleine aanloop genomen naar een orgasme, maar ze komt telkens net niet, alsof ze bang is zich helemaal over te geven aan haar gevoelens. Ik ben ook wel nieuwsgierig naar hoe mijn vingers het daar beneden doen. Ik geef Susanne een laatste zoen en daal dan af naar haar soppende kutje. Een paar keer heb ik mijzelf in de spiegel bekeken terwijl ik aan het vingeren was, maar dit is zo veel mooier. Zo dichtbij. Zo intens. En de geur is ook ongelooflijk lekker. Een klein glinsterend spoor uit haar gleufje naar haar kontgaatje, verraad overduidelijk haar geilheid. Ik ga met een vinger diep in haar, wat maakt dat Susanne het meteen uit kreunt.

"Ja! Ja! Verder, verder", kreunt ze luid.

Meer aanmoediging heb ik niet nodig. Ik buig me voorover en lik over haar klitje terwijl ik inmiddels twee vingers diep in haar laat verdwijnen. Ze begint zachtjes te kermen dat ik vooral niet moet stoppen. Dat zal ik ook zeker niet doen. Ze is erg lekker. Lekkerder dan ik mezelf vind, bedenk ik me.

Dan voel ik ineens dat ze gaat komen. Ze knijpt met haar vagina in mijn vingers. En een paar tellen later komt ze inderdaad met kleine schokjes klaar. Haar lijf kronkelt over het matras. Het duurt volgens mij wel een minuut voordat ze weer wat tot rust is gekomen. Ze

opent haar ogen en ik zie dat er tranen uitkomen. Ik kijk kennelijk wat verbaasd, want ze zegt meteen dat het tranen van genot zijn.

"Tjemig Crissie", zegt ze, "wat was dat onwijs lekker."

Ze voelt zelf langs haar schaamlippen.

"Zo nat ben ik nog nooit geweest."

Ik kijk naar het matras en zie dat er een aardige natte plek onder haar billen is ontstaan. Susanne komt overeind en kijkt ook. Ze haalt haar schouders op en lacht.

"Komt wel goed", zegt ze en zoent me lang.

Dan duwt ze mij achterover op bed en gaat, zachtjes kussend en likkend, van mijn nek naar mijn bikkelharte tepels. Zonder waarschuwing neemt ze een tepel in haar mond en zuigt heel hard. Het sensationele gevoel wat ik dan ervaar, maakt dat ik bijna tegen het plafond omhoog vlieg. Van mijn borsten gaat haar tong over mijn buik, wat een beetje kriebelt, naar mijn poesje. Meteen voel ik haar tong langs mijn schaamlippen glibberen waardoor alle afwachtende spanning uit mijn lichaam trekt. Susanne likt overal langs, langs mijn lippen, mijn klit, over mijn sterretje en weer terug naar mijn genotsknopje. Dit voelt zoveel lekkerder dan wanneer ik met mezelf speel.

Plotseling voel ik een vinger in mij gaan. Ik begrijp de tranen van Susanne nu ook. Dit is zo onbeschrijfelijk lekker, dat ik nu ook emotioneel word. Susanne geeft zoentjes op mijn schaamlippen en blijft tussendoor ook haar tong gebruiken. Het lijkt wel of ze dit veel vaker heeft gedaan, zo goed voelt het.

"Dan was ik net maar aan een beetje aan het prutsen", bedenk ik me.

Maar dat denken duurt niet lang, want ik krijg al snel een ongelooflijk heftig orgasme. Ik schreeuw het uit, maar Susanne stopt niet. Ze heeft nu mijn klitje ontdekt. Ze zuigt erop alsof het een klein piemeltje is. En van binnen raakt ze iets waardoor ik binnen een minuut nog eens kom. En daarna nog eens.

Dan voel ik haar vinger langzaam uit mij gaan. Nog een paar zoentjes op mijn poesje en dan komt ze naast me liggen. Haar mond glinstert